

EEN AB DISCOVERY/UNICORN TALES-BOEK

Barbara's nieuwe babweisje

EEN ABDL/ISSY BABYBOEK

TERRY MASTERS

Barbara's nieuwe babymeisje

Barbara's nieuwe babymeisje

door
Terry Masters

Eerste publicatie 2023 Copyright © AB Discovery en Unicorn Tales

Vertaald door AB Ivy Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, openbaar gemaakt in enige vorm, op enige wijze, elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever en auteur.

Elke gelijkenis met een levend of overleden persoon of met werkelijke gebeurtenissen berust op toeval.

Titel: Barbara's nieuwe babymeisje

Auteur: Terry Masters

Redacteur: Rosalie Bent en Michael Bent

Uitgever: AB Discovery en Unicorn Tales © 2023

www.abdiscovery.com.au

Inhoud

Barbara's nieuwe babymeisje	2
Hoofdstuk één : De winkel.....	4
Hoofdstuk twee : Chris' nieuwe thuis	22
Hoofdstuk drie : Een bezoek van Melissa	43
Hoofdstuk vier : Een babyshower voor Chrissie	66
Hoofdstuk vijf : Chrissie's heden.....	95
Hoofdstuk zes : Terug naar school voor Chrissie.....	119
Hoofdstuk zeven : Een verjaardag om nooit te vergeten.....	165

Hoofdstuk één : De winkel

De 20 jaar oude Honda Accord van mijn moeder reed moe maar gestaag hijgend door de stad, met mij als onwillige passagier. Zittend op de achterbank zat ik in stilte te mokken, ongelukkig met de situatie waarin ik gedwongen werd om met mijn domme zus mee te gaan om meisjeskleden te halen. Mijn moeder had erop gestaan dat ik meeding omdat ze niet wilde dat ik alleen thuiskwam, ondanks het feit dat ik nu amper 18 was. Het was vernederend om op mijn leeftijd nog steeds als een snotneus behandeld te worden, maar ik was altijd al jonger behandeld dan ik was.

Om mijn algemene afkeuring van de plannen van mijn moeder te uiten, slaakte ik een luide, sombere zucht. Dit ging onopgemerkt voorbij, dus deed ik het opnieuw totdat ik mijn moeder in de achteruitkijkspiegel naar me zag kijken.

"Waarom moet ik de hele dag in deze slordige winkel doorbrengen?", klaagde ik ellendig.

"Het is niet de hele dag, Chris," zei ze vermoeid, "het is net lang genoeg om Lindsey een jurk te geven, en dan zijn we klaar."

wil niet gaan," klaagde ik bitter, niet voor de eerste keer.

Mijn moeder zuchtte berustend.

Barbara's nieuwe babymeisje

"Weet je wat, Chris? Als we klaar zijn in de winkel, neem ik je mee voor een ijsje. Wat vind je daarvan?" bood ze aan, in de wanhopige hoop me te sussen.

Feit was dat mijn moeder zich makkelijk liet beïnvloeden. En eerlijk gezegd wist ik precies hoe ik dat moest doen: smeken, zeuren en klagen tot ze uiteindelijk toegaf.

'Oké,' antwoordde ik nors, hoewel ik in het geheim blij was dat ik een concessie uit haar had weten te krijgen.

Even later reden we de parkeerplaats van de winkel op en terwijl ik mijn nek rekte, kon ik de roze, cursieve letters op het neonbord lezen. Er stond 'Missy's Dresses and Apparel' op en ik kromp ineen bij de gedachte dat ik meer dan vijf minuten als gevangene binnen de muren zou moeten doorbrengen.

Onderweg stopten we voor de lunch bij Chuck-E-Cheese, en mijn zus en ik hadden nog steeds onze wegwerpbekers met onze overgebleven drankjes bij ons. Persoonlijk vond ik Chuck-E-Cheese vreselijk omdat het zich richtte op zo'n jeugdig publiek, maar dat was een wedstrijd die ik mijn moeder had laten winnen.

Toen ik uit de auto stapte, stopte ik wat ijs uit mijn beker in mijn mond waarvan ik de deksel ergens achterin de auto had weggegooid en begon er op te kauwen.

"Chris, doe het deksel er weer op," zei mijn moeder. "Ik wil niet dat je iets morst in de winkel."

"Ach mam," begon ik, "Ik ga echt niet knoeien," zei ik terwijl ik een verdwaalde steen op de parkeerplaats wegschopte.

"Chris, doe het deze keer gewoon, oké? Ik wil graag dat je voor één keer iets doet zonder al te veel gedoe," mompelde ze geërgerd.

"Ik ga echt niet knoeien, dat beloof ik," zei ik, terwijl mijn stem op het hoogtepunt van mijn zeurderigheid klonk.

Barbara's nieuwe babymeisje

Mijn moeder zuchtte diep en gaf het uiteindelijk op. Ik liep achter haar aan, terwijl ik met veel lawaai mijn ijs kraakte en opnieuw een overwinning behaalde.

Mijn zus Lindsey was dolblij dat ze zelf een jurk mocht uitkiezen. Blijkbaar stond deze winkel bekend om zijn chique, zwierige jurken, zoals je die op een paasfeestje of zo ziet. Persoonlijk kon het me niet schelen, dus hoe eerder ik ze daar weg kon hebben, hoe beter.

Toen ik door de hoofdingang naar binnen liep, stopte ik met het kraken van mijn ijs en slikte ik plotseling. Voor ons stond een adembenemende vrouw die ons glimlachend begroette in haar etablissement.

"Nou, hallo!" riep ze ons enthousiast toe, "Welkom bij Missy's Dresses!"

Mijn zus grijnsde van oor tot oor en bruiste van opwinding, maar ik merkte dat mijn mond droog werd terwijl ik openlijk staarde naar deze prachtige engel uit de hemel. Meteen trok ik mijn volle aandacht en stond ik op ooghoogte, vol ontzag en verbazing te kijken naar het diepe, diepe décolleté van deze prachtige vrouw, dat verdween in de V-snit van haar zijden top die enorm uitrekte om haar enorme borsten te bevatten. Ze waren rond, perfect gevormd en, eerlijk gezegd, enorm! Ik had nog nooit zulke grote borsten gezien in mijn hele leven, vooral niet bij zo'n slanke vrouw. Mijn hart bonsde in mijn borst en ik voelde een bekende rilling in mijn kruis terwijl ik daar gebiologeerd stond.

Ze droeg een nauwsluitende kokerrok die haar ronde heupen omhulde en haar smalle taille en zandloperfiguur leek te accentueren. Haar lange, zijdezachte blonde haar was naar achteren getrokken, niet strak, maar op een zeer vrouwelijke manier die haar prachtige gezicht benadrukte. Volle, weelderige lippen en delicate, maar toch imposante ogen die me in hun blik vasthiielden, verhinderden me haar verder te beoordelen. Instinctief voelde ik

Barbara's nieuwe babymeisje

dat dit een vrouw met een sterke aanwezigheid was, zo compleet anders dan mijn eigen vermoeide moeder.

"En hoe heet jij, jongeman?" zei ze terwijl ze lichtjes voorover boog om met mij te praten.

Haar decolleté gaapte voor me en ik likte mijn droge lippen terwijl ik naar haar zachte, tweevoudige, vrouwelijke glorie staarde.

"CC-Chris," stotterde ik onzeker. Ik voelde mijn wangen rood opgloeien omdat ik in het middelpunt van de belangstelling stond van deze godin en ik werd gedwongen mijn blik naar de vloer te richten.

"Hallo Chris, laten we eens kijken... Ik schat dat je ongeveer twaalf jaar oud bent, toch?"

Mijn gezicht kleurde rood van schaamte door haar grove onderschatting van mij. Het klopte dat ik klein was met ietwat vrouwelijke trekken, maar ik beschouwde mezelf altijd als een echte mannenman.

"Ik-ik ben achttien!" protesteerde ik.

"Oh!" riep ze uit, terwijl ze haar slanke, gemanicuurde hand voor haar mond hield. "Het spijt me, dat had ik niet door!"

"En ben je hier om iets moois te halen?" vroeg ze met haar stroperige stem.

Ik had geen idee waarom ze tot die conclusie kwam, maar het was voor mij voldoende om mijn kalmte te hervinden.

"Geen denken aan!" snauwde ik. "We zijn hier voor mijn domme zus."

Ik wees naar Lindsey, die met verbijsterde ogen naar de enorme collectie aan meisjesachtige, gebloemde kleding om ons heen staarde.

"Nou, ik weet zeker dat we precies zullen vinden wat u

Barbara's nieuwe babymeisje

zoekt," zei de dame, terwijl ze haar blik op mijn zus richtte. "Mijn naam is Barbara, en dit is mijn winkel."

Ze keek ons allemaal aan en toen haar blik op mij viel, rilde ik bijna. Ik denk dat ik verliefd was! Wat een schatje!

Mijn moeder legde uit wat voor soort jurk ze zochten en Barbara leidde hen naar een ander gedeelte van de winkel waar ze die misschien konden vinden.

Ondertussen greep ik de kans om haar sexy, volwassen rondingen in me op te nemen. Wat een vrouw! Vanuit elke hoek was ze fantastisch. Ze droeg pumps met hoge hakken die perfect pasten bij haar zijden top, en haar strakke rok reikte niet verder dan haar knieën, waardoor ik haar gladde, welgevormde benen kon bewonderen.

Ik volgde haar en bekeek haar van top tot teen, toen ze zich plotseling omdraaide om er zeker van te zijn dat ik niet verdwaald was. Onvoorbereid op haar draai, strompelde ik naar voren en botste recht tegen haar aan, mijn gezicht tegen haar zachte, kussende borst.

"Oh! Het spijt me zo!" riep ze uit, hoewel ze een veelbetekenende glimlach op haar gezicht had toen ik woedend bloosde van mijn onhandigheid. Ondanks mijn schaamte was mijn penis keihard en ik was al aan het bedenken hoe ik hem kon verlichten zodra ik thuiskwam. Deze vrouw zou ongetwijfeld nog lang een prominente rol in mijn fantasieën blijven spelen.

Mijn zus begon jurken uit te zoeken. Het waren er veel meer dan ik dacht dat we konden betalen of tijd hadden om te passen. Toen Barbara een andere klant wilde helpen, begon ik me al snel te vervelen.

"Mam? Hoe lang gaat dit duren?" klaagde ik zielig.

"Nog even geduld Chris, probeer geduldig te zijn," berispte ze me.

Barbara's nieuwe babymeisje

"Maar dit is zó saai," klaagde ik, waardoor ik mezelf tot een regelrechte lastpost maakte.

"Chris, ga jij maar ergens in de winkel wat doen, dan zien we je wel als we klaar zijn," zei ze vermoeid tegen me.

Ik mompelde wat in mezelf en liep weg. Ik wist dat ik me hoe dan ook zou vervelen in de winkel.

Ik zag Barbara op zo'n zes meter afstand praten met wat ik aannam haar assistente te zijn, een echte topper, voor zover ik kon zien. Hoewel ze niet zo rond was als haar baas, leek deze vrouw een jaar of 19 of 20, met lang, steil blond haar en een lichaam dat eruitzag alsof ze in een sportschool was gebeeldhouwd. Ze zag eruit als een echte hottie!

Totaal afgeleid zette ik mijn drankje neer op een van de rekken van de winkel, zonder ook maar op te letten wat ik aan het doen was. Ik wilde die twee gewoon in de gaten houden, terwijl ze zich niet bewust waren van mijn aandacht.

Plotseling hoorde ik de inhoud van mijn drankje met veel lawaai over de rand vallen, ongeveer dertig centimeter van de rand waar ik het op had gezet. Ik keek naar beneden en hapte naar adem van schrik toen de rode vloeistof over verschillende mooie witte jurken spatte die op de plank eronder lagen.

O mijn god! Wat een enorme bende!

Ik keek om me heen en zag dat nog niemand mijn blunder had gezien. Ik overzag de ramp en raakte in paniek, waardoor ik niet meer rationeel kon denken. Het enige wat me te binnen schoot, was vluchten, en wel meteen! Als ik mijn moeder maar kon laten vertrekken voordat het ontdekt werd, dan ontliep ik misschien mijn straf.

Barbara en haar assistente waren nog steeds druk bezig met hun gesprek, dus ik snelde terug naar de plek waar mijn moeder de nieuwste keus van mijn zus aan het evalueren was.

Barbara's nieuwe babymeisje

"Oh, dat is prachtig, lieverd," merkte ze op. "Wat vind jij ervan?"

"Ik denk dat ik de roze mooier vind, mama," antwoordde ze.

"Doe jij dat?" vroeg ze.

Het was duidelijk dat ze geen haast hadden om te gaan en ik wiebelde nerveus, verplaatste mijn gewicht van de ene voet naar de andere en beet angstig op mijn lip.

"Zijn jullie bijna klaar?" vroeg ik bezorgd.

Mijn moeder had niet door dat ik in paniek was en keek nauwelijks mijn kant op.

"Chris, ik dacht dat je jezelf bezig zou houden totdat wij je kwamen halen."

"Hoe lang gaat dit nog duren?" smeekte ik haar.

"Jeetje, Chris, je wordt echt een beproeving," antwoordde ze geïrriteerd. Natuurlijk zei ze dat altijd al, maar wat me nu irriteerde, was dat ze het gebruikte om te vertragen wat ik op dat moment ook maar wilde, en wat ik nu wilde, was daar zo snel mogelijk weg!

Achter mij hoorde ik het karakteristieke geluid van naderende hoge hakken; een 'klik-klik-klik' dat aankondigde dat het moment van mijn vergelding nabij was.

"Pardon, mevrouw," klonk de gebiedende stem achter mij, en ik wist met een gerust hart dat het Barbara was.

Pas met grote moeite kon ik me omdraaien en haar aankijken. Ik zag dat ze mijn lege Chuck-E-Cheese beker in haar mooie, slanke hand hield.

Het bloed trok uit mijn gezicht en mijn handpalmen voelden plotseling klam aan.

"Is deze beker van een van uw kinderen?"

Ik vond het vervelend dat ik als kind werd gecategoriseerd,

Barbara's nieuwe babymeisje

maar dat was het minste van mijn zorgen terwijl mijn moeder vanuit het kopje naar mij keek.

"Jazeker, heeft Chris vergeten het weg te gooien toen hij klaar was?" vroeg ze, onschuldig onbewust van wat ik had gedaan.

"Kom je even met me mee?" vroeg Barbara. Haar stem was vriendelijk maar vastberaden en vervulde me met angst.

Terwijl we haar volgden, raasden mijn gedachten over mogelijke excuses om me hieruit te praten. Het probleem was dat ik gewoon niet helder kon denken. Op de een of andere manier wist ik dat deze vrouw het niet zou tolereren om gemanipuleerd te worden zoals ik gewend was van mijn moeder – ze zou dwars door me heen prikken.

Toen we bij de plek van mijn val aankwamen, zag ik zowel afschuw als ontzetting op het gezicht van mijn moeder. Dit was precies waar ze me voor had gewaarschuwd voordat ze binnenkwam, en mijn blijmoedige afwijzing klonk nog na in mijn oren.

"Ik heb deze rotzooi net gevonden en ik herkende de beker van de bekers waaruit uw kinderen dronken," legde Barbara uit. "Wil iemand toegeven wat hier is gebeurd?"

Mijn zus hield haar kopje nog steeds vast met het deksel er nog op en er kon absoluut geen twijfel over bestaan wie de dader was. Toch bleef ik zwijgen met mijn ogen neergeslagen, in de hoop dat dit op de een of andere manier, door een wonder, allemaal vergeten zou worden. Barbara torende boven me uit, haar handen op haar ronde heupen, terwijl ze met groeiend ongeduld op een antwoord wachtte.

"Jongeman," sprak ze mij streng toe, "is er iets wat je mij wilt vertellen?"

Er vormde zich een zweetdruppel op mijn voorhoofd, die ik afwezig wegveegde.

Barbara's nieuwe babymeisje

"Ik was het niet," mompelde ik zwakjes, maar het was duidelijk dat niemand me geloofde.

"Chris, ik ben erg teleurgesteld in je", zei mijn moeder met een voor haar ongebruikelijke autoriteit.

"Maar het was niet mijn schuld," begon ik te zeuren. Deze tactiek had me altijd goed gedaan en ik hoopte dat het me weer zou helpen, of misschien in ieder geval mijn straf zou verlichten.

"Het spijt me, maar dit waren heel dure jurken," zei Barbara tegen mijn moeder. "Er zal iets gedaan moeten worden."

Mijn hart bonsde in mijn borstkas toen ik bezorgd naar de winkelmanager keek. Hoewel ze ongelooflijk sexy was, was ik bang voor haar op een niveau dat ik niet helemaal begreep, en ze leek tot bijna alles in staat.

"Het spijt me zo," zei mijn moeder, met een angstige en bezorgde blik op haar gezicht. "Hij is gewoon meer dan ik aankan. Ik weet echt niet meer wat ik met hem aan moet."

"Als u het mij toestaat, zal ik ervoor zorgen dat hij op de juiste manier gestraft wordt, en dan kunnen we daarna regelingen voor hem treffen."

Mijn moeder leek enorm opgelucht, waarschijnlijk omdat ze de beschadigde goederen niet kon betalen. Ze was ook blij, denk ik, dat er eindelijk iemand was die me de discipline kon bijbrengen die zij me niet kon geven.

"Jazeker", stemde ze snel toe.

"Maar mam," jammerde ik zielig, "het was niet mijn schuld!"

"Kom mee, jongeman," zei Barbara terwijl ze met verrassende kracht mijn pols greep. "Je gaat over mijn schoot heen vliegen."

"Huh?" hijgde ik.

Barbara's nieuwe babymeisje

Ik slikte van angst en probeerde mijn hand uit haar greep te rukken, maar haar greep was van staal.

"Nee!" gilde ik. "Je mag me niet slaan! Mam!"

Ik wist zeker dat mijn moeder voor me zou opkomen, ik had immers sinds de kleuterschool geen klappen meer gehad, en dat was van mijn juf. Mijn moeder zou nooit toestaan dat ik zo'n kinderachtige straf kreeg van een volslagen vreemde! Niet op mijn leeftijd!

Tot mijn verbazing en ergernis hield mijn moeder haar niet tegen, maar ze zei er zelfs nog een paar eigen woorden bij.

Chris, dit is al heel lang waar je op zit te wachten. Ik denk dat dit precies is wat je nodig hebt en verdient.

Ik pruilde en jankte toen Barbara me haar ruime achterkamer in sleepte en een lade van een opgeruimd bureau tegen de muur opende. Ze pakte er behendig een stevige, ovale houten peddel uit met gaten ter grootte van een dubbeltje erin.

Ik raakte in paniek en stampte als een bezetene met mijn voeten.

"Nee... nee... alsjeblieft - alsjeblieft, ik bedoelde het niet zo - ik - ik was gewoon..." smeekte ik.

Barbara ging op een rechte stoel zitten en draaide zich naar mij toe terwijl ze mijn korte broek losknoopte.

"Ik hou niet van leugenaars, jongeman," vertelde ze me in duidelijke bewoordingen. "Ik ga je een flinke pak slaag geven en je een lesje leren dat je niet snel zult vergeten."

Inmiddels hadden zich tranen in mijn ogen gevormd en ik probeerde haar handen ervan te weerhouden mijn korte broek naar beneden te trekken.

"Oh-oh-nee! Wacht! P-alsjeblieft-alsjeblieft, sla me niet!" huilde ik.

Barbara's nieuwe babymeisje

Deze vrouw was onverzettelijk en negeerde volkomen mijn geklaag om te stoppen.

Haar prachtige gelaatstrekken waren strak gefixeerd terwijl ze haar serieuze werk deed, mijn handen wegslaand en mijn short naar beneden trekkend, plaagden haar enorme borsten me uitdagend terwijl ze wiebelden in haar strakke zijden top. Zonder de minste aarzeling trok ze mijn Superman-onderbroek naar beneden en trok me over haar gespierde schoot.

"Nee-nee-alsjeblijft-alsjeblijft niet!" klaagde ik terwijl de eerste traan over mijn trillende, paniekerige gezicht rolde.

Met haar pumps aan, werd ik volledig van de grond getild, uit balans en volkomen hulpeloos in haar stalen greep.

SMACK!!!

De harde eikenhouten peddel schroeide langs mijn zachte, jeugdige billen en ik huilde van angst en verbazing toen ik zag hoe fel haar eerste klap was.

Tranen stroomden over mijn gezicht en ik begon te huilen als een kind in plaats van de tiener die ik was.

Toen ik opkeek, zag ik Barbara in een spiegel. Ze bleef even stilstaan om me in de ogen te kijken.

"Je bent echt een Sissy, hè?", zei ze terwijl ze afkeurend haar hoofd schudde.

In een wanhopige poging om haar te laten geloven dat ik sterker was dan ik werkelijk was, schudde ik heftig mijn hoofd.

"Nee, nee mevrouw!" riep ik tussen mijn snikken door.

"Nou, ik herken een Sissy als ik er een zie en jij bent helemaal verwijfd. Je bent niet het eerste jongetje dat de angel van mijn peddel heeft gevoeld, maar je kunt er zeker van zijn dat je krijgt wat je verdient," zei ze kortaf, en maakte haar zin af met nog een paar harde, boze klappen op mijn weerloze billen.

SMACK!!! SMACK!!!

Ik schopte en zwaaide wild met mijn handen in de lucht, snakkend naar adem terwijl haar wraakzuchtige peddel steeds weer neerkwam. Ik keek even op in de spiegel en zag een wazig beeld door de tranen die mijn ogen overspoelden en over mijn gezicht stroomden. Ik zag eruit als een stout jongetje dat gestraft werd door zijn oppas, terwijl haar felle peddel me ongestraft herhaaldelijk sloeg.

Ik bleef wachten tot ze stopte, ze had me tenslotte een lesje geleerd, en nog wat meer – maar ze hield gewoon een gelijkmatig ritme aan, sloeg op de ene tedere wang, toen op de andere, en vervolgens op de zijkant van de ene roze wang die aan haar aandacht was ontsnapt. Mijn soepele, prikkende billen dansten onder haar woeste aanval, vouwden even plat onder de impact en sprongen dan weer omhoog om een nieuwe dosis van haar onbuigzame hout te ontvangen.

Ik huilde zoals ik nog nooit in mijn leven had gehuild. Het snot liep over mijn gezicht en de tranen rolden over mijn wangen terwijl ik hulpeloos en futloos mijn vuisten balde.

Uiteindelijk stopte ze en trok me overeind, terwijl ze argwanend naar mijn vochtige, slappe geslachtsdelen staarde.

“Heb je in mijn schoot geplast?!” vroeg ze ongelovig.

Ik was zo overstuur dat ik alleen maar onverstaanbaar kon huilen en ter plekke kon dansen, terwijl zij mijn pols gevangen hield.

Ze vatte mijn gebrek aan ontkenning op als een bekentenis, draaide me om en gaf me nog een harde, stekende klap op mijn felrode achterste.

Ik huilde opnieuw en sprong vooruit, maar kon door haar ijzeren greep om mijn arm niet verder dan een paar centimeter.

"Jij hoort in de luiers, klein meisje zei ze terwijl ze me koud

Barbara's nieuwe babymeisje

aankeek. "Maar ik heb hier iets dat tijdelijk kan dienen."

Ik kon weinig anders doen dan me concentreren op de brandende vlammenzee die over mijn billen raasde en ik huppelde van de ene voet op de andere terwijl de tranen over mijn asgrouwe gezicht stroomden.

"Ik wil dat je je handen hier op het bureau legt," beval ze me. "En als ik zie dat je een van beide beweegt, trek ik je meteen weer over mijn schoot - begrepen?"

"J-ja M-Mevrouw," schreeuwde ik.

Ik deed wat me gezegd was, snikte en had medelijden met mezelf terwijl ik naar de muur staarde. In mijn huidige positie, licht voorovergebogen als ik was, stak mijn felrode achterwerk uit als een baken van schaamte, waar iedereen getuige van was. Alsof ik mijn situatie nog verder wilde vernederen, ging de achterkamerdeur open en kwam Barbara's beeldschone blonde assistente binnen. Haar blik gleed van mijn betraande gezicht naar mijn suikerzoete wangen, voordat ze veelbetekenend grijnsde.

"Het lijkt erop dat je degene hebt gevonden die de rotzooi heeft veroorzaakt," merkte ze op.

"Ja, dat heb ik gedaan, en zoals je kunt zien is hij nu een zielig jongetje omdat hij al die problemen heeft veroorzaakt," antwoordde Barbara.

De schattige blondine grinnikte. Het was duidelijk dat ze geen enkel medeleven toonde.

"Zeg eens, misschien leer je hier wel een lesje van," zei ze tegen mij voordat ze weer de winkelvloer opliep.

Ik schaamde me dat ik daar zo naakt vanaf mijn middel moest staan en ik was duidelijk gestraft, hoewel ik er tenminste in was geslaagd om mijn geslachtsdelen verborgen te houden voor Barbara's assistente.

Barbara's nieuwe babymeisje

Barbara bood mijn moeder een plek om te zitten en draaide zich naar haar om.

"Vertel me eens, mevrouw ..."

"-Schaaf," antwoordde mijn moeder, "maar noem me alsjeblieft gewoon Pamela."

Ze leek graag met deze strenge vrouw te willen samenwerken, wat mij nog nerveuzer maakte.

"Dank je wel, Pamela, ik ben erg blij je te ontmoeten," zei Barbara hartelijk terwijl ze haar hand uitstak.

"Ik vraag me af of u mij iets over uw zoon kunt vertellen," begon ze. "Ik heb mijn eigen ideeën, gebaseerd op het weinige dat ik zelf heb waargenomen, maar ik zou graag uw eigen indruk van hem horen."

"Natuurlijk help ik u graag," antwoordde ze.

"Is hij altijd al zo brutaal geweest? Hij lijkt geneigd zijn zin te krijgen door te zeuren en een regelrechte plaag te zijn."

"O ja, heel erg," antwoordde mijn moeder snel, "en het is de laatste paar jaar alleen maar erger geworden. Het is zo geworden dat hij constant op elk klein punt tegen me ingaat en alles doet om maar niet verantwoordelijk te zijn."

"Hm, hm, dat dacht ik al. En zou je zeggen dat hij de neiging heeft om veel binnen te blijven ? Ik gok dat hij niet veel vrienden heeft en dat hij niet van sporten houdt."

"Ja... ja, nu ik erover nadenk, klopt dat helemaal."

"Mm-hm, vertel eens, toen ik hem voor het eerst zag, leek hij meer op een klein meisje in jongenskleren dan op een jongeman van achttien. Ik weet dat elk meisje zou sterven voor zijn gladde, haarloze benen en zachte gelaatstrekken. Wordt hij op school vaak gepest vanwege zijn uiterlijk?"

Barbara's nieuwe baby-meisje

"Mm, ik vrees van wel," antwoordde mijn moeder. "Ik denk dat ze hem niet echt als een mannelijke kerel zien. Sterker nog, sommigen noemen hem zelfs een mietje."

"Dat snap ik wel," antwoordde Barbara.

"Ik ben geen watje!" onderbrak ik hen terwijl ik wanhopig snikte.

Barbara deed dapper haar best om de grijns op haar gezicht te verbergen voordat ze verder ging.

"Laten we eens kijken... Ik kan me voorstellen dat hij ook veel tijd besteedt aan masturberen, toch?"

Mijn gezicht werd vuurrood en zelfs het gezicht van mijn moeder vertoonde een beetje kleur terwijl ze geschokt knikte.

"Ja, het is echt een behoorlijk probleem geworden," legde ze uit. "Hij zit constant in zijn kamer met zijn ondergoed om zijn enkels en streelt zichzelf naar wie-weet-wel wat. Ik heb alles geprobeerd, maar ik krijg gewoon geen effect op zijn gedrag."

"Dat is een leugen!" schreeuwde ik boos, mijn gezicht nog nat van de tranen.

"Jongeman," zei Barbara vastberaden, "ik sta op het punt je weer op mijn schoot te nemen voor een nieuwe pak slaag. Is dat wat je wilt?"

"Nee!" snikte ik kregelig.

negeerden mij weer en ze sloeg haar armen over elkaar voor haar grote, ronde borsten.

"Het is duidelijk dat ik nog veel werk te doen heb", kondigde ze autoritair aan.

"Ik heb een voorstel waarmee ik de schade die uw zoon heeft veroorzaakt kan vergoeden en waarmee u alle financiële verplichtingen kunt kwijtschelden."

Barbara's nieuwe babymeisje

"Oh, alles," beaamde mijn moeder snel. Het was duidelijk dat ze maar al te blij was dat iemand anders me zou helpen.

"Ik stel voor dat je Chrissie na schooltijd hier afzet, zodat hij voor mij kan werken totdat hij zijn schulden voor de schade die hij heeft aangericht heeft afbetaald."

"Het is heel aardig van je om dat aan te bieden. Natuurlijk doen we dat. Laat me maar weten wanneer."

Ik kreunde inwendig. Alsof haar pak slaag nog niet genoeg straf was, zou ik voor wie weet hoe lang onder de duim van deze vreselijke vrouw moeten zitten! En wie weet welke verdere vernederingen ze nog voor me in petto had...

"Wat dacht je van maandag over een week?" vroeg Barbara. "Er zijn een paar dingen die ik voor hem klaar wil hebben als hij op zijn eerste werkdag arriveert."

Ik kon alleen maar fantaseren over wat dat was, maar ik hield mijn mond en zei niets.

"Jazeker," antwoordde mijn moeder snel.

"Goed, dan is het geregeld," kondigde Barbara met genoegen aan,

"Chrissie? Aangezien je blijkbaar moeite hebt om je broek droog te houden, heb ik iets dat op korte termijn misschien helpt."

Barbara liep naar een ladekast en haalde er een wit-rose onderbroekje uit. Ik veegde de tranen van mijn gezicht en zag dat het eigenlijk een dikke, gevoerde trainingsbroek was, met een Barbie-motiefje op de voorkant en het zitvlak. Normaal gesproken zou ik me nooit aan zo'n vernedering hebben overgegeven, maar ik kon het absoluut niet opnemen tegen deze vrouw.

"Kom hier, Chrissie," beval ze me. "Goed zo, jongen. Trek nu je nieuwe slipje aan."

Ik jankte en bleef snikken terwijl ik voorzichtig mijn benen

Barbara's nieuwe babymeisje

één voor één in de kinderachtige gym schoenen tilde die ze voor me openhield. Onzeker voor haar wankelend, moest ik mijn hand naar haar schouders uitstrekken om me te steunen. Veel te langzaam trok ze ze omhoog langs mijn gladde, dunne benen en om mijn heupen. Haar grote, sexy ronde borsten waren slechts enkele centimeters van mijn gezicht verwijderd, maar nu had ik spijt dat ik ze ooit had gezien.

De sneakers waren zacht en comfortabel, tenminste voor mijn genitaliën, maar het zitvlak voelde als schuurpapier zodra het contact maakte met mijn hete, prikkende billen. Ik snikte van onmacht toen ze ze strak op hun plaats trok, maar ik slaagde er ook in de geur van haar parfum op te snuiven terwijl ik over de voorkant van haar zijden top naar haar ongelooflijke decolleté staarde.

Ik pakte mijn korte broek op en dacht dat ze die aan mij wilde trekken, maar in plaats daarvan gaf ze hem aan mijn moeder.

"Ik raad je aan om dit tot later te bewaren," zei ze zakelijk, waarop mijn moeder knikte.

Ik wilde eigenlijk protesteren, maar toen bedacht ik me. Ik wilde absoluut niet nog een keer over de schoot van die strenge vrouw kruipen!

Barbara torende met haar hakken boven mij uit en draaide zich weer naar mij om.

"Kun je je best doen om die trainingsbroekjes tot volgende maandag droog te houden?"

Mijn wangen brandden van schaamte terwijl ik naar de grond staarde en met tegenzin knikte.

"Oké, lieverd?" herhaalde ze, alsof ze mijn eerste antwoord niet had gezien.

"Dat zal ik doen," snikte ik opnieuw terwijl ik opnieuw bloosde.

Barbara's nieuwe babymeisje

"Dat is een goede jongen," antwoordde ze terwijl ze naar me glimlachte, "ik heb het gevoel dat we prima met elkaar overweg kunnen..."

Hoofdstuk twee : Chris' nieuwe thuis

De daaropvolgende twee weken kon ik aan weinig anders denken dan aan Barbara. Mijn situatie werd nog verergerd door het feit dat ik hopeloos gevangen zat tussen twee diametraal tegengestelde emoties: schaamte en lust.

Aan de ene kant, elke keer dat ik aan de voluptueuze winkelmanager dacht, bloosde ik woedend terwijl ik mijn pijnlijke en vernederende straf door haar herbeleefde. Nooit had ik zo'n krachtige, sterke vrouw ontmoet, zo streng, die erop stond me te behandelen alsof ik niets meer was dan een klein kind. Ik haatte haar totale zelfvertrouwen en absolute autoriteit, om nog maar te zwijgen van het feit dat ze veel sterker was dan ik.

Aan de andere kant, toen ik haar in gedachten zag, kon ik het niet laten om intens opgewonden te raken, ondanks mijn brandende woede jegens haar. Dat weelderige lichaam en mooie gezicht, haar lange, welgevormde benen en zijdezachte bruine haar. Ze was zo sexy! Mijn smeulende wrok jegens haar opzijzettend, betrapte ik mezelf erop dat ik schaamteloos meerdere keren per

Barbara's nieuwe babymeisje

dag masturbeerde terwijl ik gretig over haar fantaseerde.

Ik haatte mezelf omdat ik toegaf aan de verleiding, terwijl ze me niets dan vernedering en een gloeiend kontje had laten zien, maar ik kon niet stoppen, hoe hard ik het ook probeerde. Na te hebben gedroomd over haar heerlijke rondingen, concentreerde ik me op haar ongelooflijke boezem. De gedachte dat ik die zachte, fantastische borsten kon aanraken, bracht me elke keer weer over de rand van orgastische extase...

Maar vandaag zat ik in de les en probeerde ik een plan te bedenken om mijn moeders plannen om me terug te brengen naar de winkel van die vrouw te dwarsbomen. Ik dacht aan mijn gebruikelijke geklaag en gezeur, in de hoop haar zo lang te sussen dat ze het uiteindelijk opgaf. Ik was er vrij zeker van dat ik haar plannen dwars kon zitten, toen ik plotseling een heel apart geluid achter me hoorde.

Klik, klik, klik, klik...

"Wie is dat?" hoorde ik iemand vlakbij vol ontzag fluisteren.

Terwijl ik mij langzaam omdraaide, rezen mijn haren overeind. Een gevoel van angst en zekerheid overspoelde mij als een ijskoud bad.

"Hallo Chrissie," zei Barbara met haar melodieuze, maar toch gebiedende stem.

Ik voelde mezelf wegwijnen en mijn hart begon wild te kloppen van paniek. Ik had deze wending helemaal niet verwacht!

Recht boven me stond op haar hoge hakken, staarde ik omhoog naar het object van mijn woede en lust, mijn mond stond stomweg open. Ze droeg een heel kort rokje en een nauwsluitend, nauwsluitend topje met knoopjes dat strak om haar trotse, oogverblindende borsten zat. Het benam me de adem en mijn mond was plotseling uitgedroogd.

"Je moeder heeft me toestemming gegeven om je zelf op te

Barbara's nieuwe babymeisje

halen, Chrissie," vertelde ze me met een veelbetekenende glimlach, "en je leraar heeft zo vriendelijk besloten om je eerder uit de les te laten."

"M-maar... ik zal niet-" stotterde ik.

"Kom mee Chrissie," zei ze op een vriendelijke maar besliste toon, terwijl ze haar naam voor mij gebruikte die ik verafschuwde. "Ik ben nu je oppas en het is tijd om te gaan."

Zonder op een antwoord te wachten, reikte ze naar beneden en pakte mijn hand vast, waardoor ik rechtop kwam te staan alsof ik een peuter was. Terwijl al mijn klasgenoten ons aanstaarden, reikte haar andere, zorgvuldig gemanicuurde hand naar beneden en kneep vragend in mijn billen.

"Draag je je trainingsbroekje vandaag niet?" vroeg ze, zo luid dat iedereen het kon horen.

"Ze... ze maakt maar een grapje, jongens," kraakte ik met een nerveus lachje, in de hoop haar opmerking te ontcrachten en de intense vernedering die ze me bezorgde te minimaliseren.

"Nou, ik hoop alleen dat je lang genoeg ophoudt met in je broek plassen voordat ik je naar de winkel breng en je een luier en een plastic onderbroek aantrek," kondigde ze vrolijk aan.

Ik voelde het bloed naar mijn gezicht stromen toen iedereen om me heen het woord 'luiers' herhaalde. Woedend blozend hoorde ik een koor van gegiechel uit de klas opkomen.

"Wa -wacht!" gilte ik angstig. "J-je kunt me niet meenemen."

Ik probeerde mezelf uit haar greep te bevrijden, maar het enige wat ik deed, was mezelf zwak en dwaas voordoen.

"Misschien moet ik je klasgenoten vertellen over onze laatste bijeenkomst, Chrissie," glimlachte ze met een ondeugende vriendelijkheid.

Abrupt stopte ik met al mijn verzet. Ik kon het risico niet

Barbara's nieuwe babymeisje

lopen dat ze iedereen zou vertellen hoe ze me als een kind had afgeranseld en me vervolgens daar had laten staan, met mijn knalrode billen voor iedereen zichtbaar.

"Mmm -hm. Dat dacht ik al," zei ze zelfvoldaan, "kom nu maar mee."

Verslagen en beschaamd, mijn wereld was een waas terwijl ik mijn hoofd gebogen hield en achter haar aan liep. Ze nam me bij de hand en leidde me de klas uit, terwijl iedereen me openlijk aanstaarde. Mijn gezicht brandde van schaamte omdat ik voor al mijn klasgenoten als een kind behandeld werd. Dit zou ik nooit meer te boven komen!

Toen we de parkeerplaats op reden, leidde Barbara me naar een witte minivan van een recent model. Ik wilde net voorin gaan zitten toen ze me tegenhield en in plaats daarvan de schuifdeur achterop opende.

"Nee, watjes, gaan achterin zitten," instrueerde ze me en voor ik het wist, duwde ze me in een te groot kinderzitje dat vastgemaakt was aan de zitting van de bank.

"Wat... wat doe je?" protesteerde ik.

Uit mijn ooghoek zag ik een groepje cheerleaders van middelbare leeftijd stilstaan om dit vreemde tafereel te aanschouwen: een 18-jarige die door iemand die zijn moeder leek in een kinderzitje werd vastgegespt. Ik bloosde opnieuw hevig toen Barbara snel de gordels en riemen vastmaakte die me op mijn plaats hielden, terwijl ik wanhopig jankte dat ze me met rust moest laten. Toen ze klaar was, stapte ze naar binnen en deed de deur dicht, wat ons in ieder geval een welkom gevoel van anonimiteit gaf toen ze naast me ging zitten.

Barbara straalde toen ze dicht tegen me aan kroop, haar grote borsten wiebelden in haar dunne topje. Ik voelde me een beetje nerveus, alleen met deze ongelooflijk sexy vrouw die veel